

bedste, der her er sket, og det maa vel ogsaa være Meningen, at denne Deling skal oprettholdes. Mit Parti tror ikke paa, at det er muligt paa denne Maade i nogen væsentlig Grad at bøde paa den store Arbejdsløshed. Naar vi erindrer, at de Lønninger, som udbetales alene i Arbejdsløn til Industrien, vel nok udgør et Beløb af mindst $\frac{1}{2}$ Milliard Kr. om Aaret, saa tør vi ikke nære nogen som helst Tro paa, at det skulde være muligt ved Hjælp af 3 Mill. Kr. at bøde i væsentlig Grad paa den store Arbejdsløshed.

Det, der er Tale om her — det fremgaar ogsaa af alle de Bemærkninger og Motiveringer, vi har set vedrørende dette Forslag —, gaar jo i Retning af, at man ikke tænker sig generelt at skulle kunne skride ind overfor Arbejdsløsheden, men det, man tænker sig, er, at man skal kunne hjælpe nogle enkelte Virksomheder, som maatte være kommet i Vanskeligheder. Jeg bemærker i denne Forbindelse, at vel gaar Forslaget ud paa at give Tilskud og yde Laan til Virksomheder af industriel eller haandværksmæssig Art, men jeg vil dog paa Forhaand sige — og det er man vel klar over fra alle Sider —, at dette med Haandværk er i denne Forbindelse kun Staffage. Der vil sikkert ikke ifølge denne Lov kunne blive Tale om at yde Støtte til egentlig haandværksmæssigt drevne Virksomheder. Der vil kun blive Tale om selve Industrien og indenfor Industrien visse enkelte Virksomheder, som den højtærede Erhvervsminister jo allerede i Forvejen har en Beføjelse til at støtte efter Forhandling med Tingenes Finansudvalg. Hvor vanskeligt det vil være i det hele taget at administrere selve Loven i den Form, den nu har faaet, turde allerede fremgaa af den Betænkning, vi har liggende for os fra Folketinget. Det hedder i Flertallets Betænkning: „Den fra flere Sider paapegede Fare for, at der ved Tilskud skal skabes usund Konkurrence, mener man det foreslaaede Udvalg vil kunne undgaa ved kun at støtte sunde og velledelede Virksomheder og ved, naar der er Tale om Indgivelse af Tilbud paa Arbejde eller Leverancer, at ligestille alle i Betragtning kommende Virksomheder, saaledes at ikke een kalkulerer og indgiver Tilbud paa Grundlag af forventet Tilskud, en anden ikke“. Man ser her for det første, at Flertallet har ment det nødvendigt at imødegaa den vistnok næsten fra alle Sider opstaaede Tvivl om, hvorvidt det vil være muligt at gribe ind her uden at lave Ulykker, uden at gribe ind i det frie Konkurrenceforhold, og saa giver man her den Forklaring, der siger: Ja, men vi

tænker os Loven administreret paa den Maade, at man vil støtte sunde og velledelede Virksomheder, altsaa ikke dem, som man fra andre Sider har befrygtet, man vilde støtte, de mindre godt ledede Virksomheder, og man vil gøre det bl. a. paa den Maade, at naar nogle Firmaer skal give Tilbud paa en Leverance, vil man sige til dem: I kan paa Forhaand forvente at faa Tilskud ifølge denne Lov. Man kunde ganske vist — det var mere praktisk — give det til den, der har faaet Leverancen, for det andet er jo kun en Omvej. Men lad os sammenholde denne Bestemmelse med Bestemmelsen i Lovforslagets § 3, hvori det hedder: „Ansøgning om Tilskud indsendes til det i § 2 nævnte Udvalg og skal foruden Oplysning om selve Arbejdets Beskaffenhed og Overslag over Omkostningerne indeholde Angivelse af o. s. v.“ Det maa ifølge § 3 forudsættes, at der skal ske en Bedømmelse af hver enkelt Ansøgning om Laan, der kommer ind, det maa forudsættes, at der skal ske en Bedømmelse af den enkelte Virksomhed, og at denne Bedømmelse skal ske bl. a. paa Grundlag af de Oplysninger, der foreligger, deriblandt Overslag over Omkostninger og Antallet af Arbejdsdage, der maa antages at medgaa til Arbejdet. Udvalget vil altsaa faa sendt ind ad Døren en hel Del Andragender fra en Mængde Firmaer, der vil give Tilbud paa samme Arbejde. Jeg bemærker i denne Forbindelse, at hvis der er Tale om Leverance ifølge Licitation, saa ved vi alle, at man ser ikke Licitationstilbudet, forinden det aabnes, saa der er ikke Adgang for andre til at se Overslaget over Omkostninger o. s. v., forinden samtlige Licitationstilbud aabnes. Men her vil man altsaa sende dem hen til Udvalget, og jeg forudsætter, at dette Udvalg holder tæt med disse Overslag, saa det ikke kommer til andres Kundskab, hvad de indeholder. I saa Tilfælde vil der selvfølgelig blive Forskel i disse Overslag ogsaa i Henseende til, at det ene Firma ikke beregner samme Antal Arbejdsdage som det andet Firma, idet hvert Firma har sin egen Organisation. Dette medfører, at det er ganske utænkeligt, at samtlige bydende skulde møde med Overslag, der ligger tæt op ad hinanden. Det er ogsaa utænkeligt, naar flere Firmaer skal give Oplysninger om, at der skal saa og saa mange Arbejdsdage til, at Antallet af disse Arbejdsdage saa netop kommer til at falde sammen. Men naar dette Udvalg skal træffe en Afgørelse, saa kan man, hvis man skal følge Reglerne i Bemærkningerne her, sige, at det kommer ikke os ved, om det er et Firma, der er